

[Inger Stilling Pedersen]

gevel, at det måtte være tilstrækkeligt at rejse det over for justitsministeren. Jeg synes også, at vi har fået mange væsentlige ting frem, og jeg skal kommentere nogle af de ting, der er kommet frem.

Hr. Ole Espersen mente, at de ti bud var forældede. Jeg mener nu stadig væk, at det er godt, at man ikke må slå ihjel, at man ikke må stjæle osv. Jeg tror ikke, at de er forældede med hensyn til det ellefte bud om, at vi skal have arbejde; vi kan jo prøve at leve op til grundlovens bestemmelser om at sikre arbejde til alle, så skulle vi nok klare det.

Det er meget væsentligt, at man har en holdning til tingene, og derfor vil jeg kommentere dette med afkriminalisering lidt. Det er selvfølgelig rigtigt, at man ikke skal straffe for de små ting, der foregår, men på den anden side er det væsentligt, at folk selv ved de mindre overtrædelser forstår, at det er noget alvorligt, og også får forklaret, og det mener jeg navnlig, når det gælder børn, hvorfor man har disse love og bestemmelser. Det skal jeg give et enkelt eksempel på.

Det var en elev, der havde skaffet sig nogle appelsiner på ikke helt lovlig vis. Vi talte om det, og han sagde: »Frøken, det er der ikke noget galt i, for han så det jo ikke.« Jeg måtte sige til drengen: »Ja, men tænk nu på, at han jo skulle sælge de appelsiner, og om nogle år er det måske dig, der er købmand og står derovre. Så kommer andre og tager de appelsiner.« »Nå ja, det var selvfølgelig ikke så godt.« Og så gjorde vi selvfølgelig ikke mere ud af den sag.

Jeg tror, at man skal passe på, at man ikke bare siger, at det ikke gør noget, at det er ganske uskyldigt, men at man ligesom prøver at få dem til at forstå, hvorfor vi har disse love og regler.

Jeg var også inde på forholdet til de ældre. Der var én, der sagde til mig en dag: »Ved du godt, at det nu er blevet moderne at stjæle tasker fra gamle damer?« Så fik vi en lille samtale om, at disse gamle damer jo godt kunne være mormor eller farmor og nogle, som nogle virkelig holdt af, det var altså også en slags mennesker.

Derfor mener jeg, at det er meget væsentligt, at vi prøver at fortælle børn og unge noget om, hvem det går ud over, hvilke konsekvenser deres handling får, for så er det min erfaring, at langt de fleste godt forstår,

at vi er nødt til at have nogle love og regler, og at vi ikke bare kan opføre os, som vi vil.

Jeg tror også, det er meget væsentligt, at vi ikke får stemplet børn og unge – det var jeg også inde på i mit første indlæg – for det er meget svært at komme af med et sådant stempel. Jeg nævnte, at man siger, at er man én gang kriminel, så er man det altid. Det er en fare, både i skolen og andre steder, at man siger: nå ja, men der er jo også det i vejen med ham eller hende, og de er jo også kriminelle. Ja, de bliver det i hvert fald, hvis ikke vi har større forventninger til dem.

Jeg tror, det er meget væsentligt, at vi prøver på at lade børn og unge, der har været ude i kriminelle ting, forstå, at vi trods det, de har gjort, stadig væk har tillid til dem og prøver på at rette dem op. Jeg er enig med, jeg tror det var hr. Hagen Hagensen, der var inde på problemet, når man har fået dette stempel, at det så er svært at begå sig i samfundet. Det er nok noget, som vi skal gøre meget for at ændre holdning til, men det er meget, meget svært at ændre en holdning, for vi har nu engang vedtaget, at sådan er den.

Fru Mimi Jakobsen var inde på dette med at stille krav. Jeg har også hørt og læst disse udtalelser. Jeg kan bare sige, at jeg er enig. Jeg tror, det er væsentligt, at vi stiller nogle krav til børnene, helt fra de er små, at de stilles i hjemmene, at det er sammen, man foretager tingene, at de ting, man skal gøre, de lektier, der skal læses osv., gør man ikke for hverken lærerens eller forældrenes skyld, men for ens egen skyld, at det er nødvendigt, at man har visse regler, som man skal overholde, visse tider, man må overholde, bare det at møde nogenlunde rettidigt i skolen, men det betyder jo så også, at lærerne til gengæld må vise et godt eksempel og også møde rettidigt både til første time og andre timer.

Jeg tror, at det er meget væsentligt, at børnene ikke keder sig. Der blev talt noget om lediggang – det var et citat, det var sådan set ikke mine egne ord. Jeg mener også, at børn og unge skal have mulighed for at være sig selv, men den dag, man skal være alene, kan jo godt blive så lang, at man ligesom ikke rigtig ved, hvad man skal foretage sig. Jeg har i hvert fald set mange eksempler på, at vanskelige elever ikke var vanskelige, så snart de fik lov at bruge deres kræfter en lille smule, fik lov at beskæftige sig med noget,